

В силу сказанного упоминаемые в летописных записях 1215, 1219, 1220 гг. в качестве участников внутригородской политической борьбы *прузи* — уже не этническое обозначение балтов, а название уличан, жителей Прусской улицы. Вместе с тем древний балтийский компонент новгородского населения вполне мог проявиться в XIII в. в таком архаичном антропониме, как **Ga-litaut-*. В целом, однако, больше оснований считать, что выявленные в данной работе балтийские имена в новгородских источниках скорее всего обязаны оседанию балтов в Новгороде в XIII—XV вв. Вместе с тем приведенные материалы о балтийском адстратном по отношению к славянам населении Новгорода и его земель ставят в повестку дня вопрос о тотальном выявлении балтийских ономастических элементов — топонимов и антропонимов — в новгородских письменных источниках, а также расширении и уточнении местной балтийской гидронимической номенклатуры.

SMULKMENA LXIII

V. Grinaveckis straipsnyje, paskelbtame čekoslovakų žurnale „Slavia“, 1986, t. 55, p. 54—55, tvirtina, kad rytų aukštaičių tarmėje *iļō* kamieno vienaskaitos vardininkas išlaikė nesutrumpintą baritonų galūnę *-īs* (pvz., *mēdīs* ‘medis’) dėl derinimosi prie veikiamųjų preterito dalyvių, tarmėje turinčių irgi *-īs* iš *-is* < *-es* (pvz., *būvīs* ‘buves’). Tokiai nuomonei prieštarauja Rūkiškio (Juostiniškų apyl.) bei Troškūnų šnekta, kurioje „Lietuvių kalbos atlaso“ duomenimis (t. 2, žml. 26, 51, punktai 270, 271) yra *mēdīs* (galūnės balsis pusilgis) šalia *būvis* (*i* redukuotas). Tačiau kodėl nurodytų galūnių ilgumas išlaikomas tik šiaurinėje rytų aukštaičių dalyje (kupiškėnai, uteniškiai ir kt.), o kitur rytų aukštaičiai, kaip ir pietų aukštaičiai (irgi *ę* verčiantys *i*), trumpina? V. Grinaveckis to nepaaiškina, nors tai ir sudaro problemos esmę.

Z. Zinkevičius